

dogodkov v sedanji vojni. Pomen tega udarca, ki je bil predvsem namenjen Angliji, leži pred vsem v njegovih posledicah za nadaljne operacije. Ogrožena sta kanal in London. Nemška zmaga na francoskem bojišču je zagotovljena. Padec Antwerpna bo imel pa tudi na rusko vojno pozorišče največji vpliv in bo dvignil samozavest avstro-ogrskih in nemških armad. Že itak oskubljene peroti ruskega orla bodo s tem še bolj prirezane. Na več mestih ranjen že zapušča one pokrajine, ki se že celo stoletje bore za osvoboditev izpod ruskega jarma. Padec Antwerpna bo pripomogel k osvoboditvi mnogih narodov, ki zdihujejo v jarmu Rusije in njenih zaveznikov. Zato prisrčno pozdravljamo veliki nemški uspeh.

Nemci preskrbeli Antwerpen z živežem.

Nemški poveljnik v osvojenem Antwerpnu je takoj ukazal, da so v osvojeni Antwerpen prepeljali živež, ki so ga razdelili med stradaljoče prebivalstvo. Angleška posadka je, predno je zapustila Antwerpen, uničila ves živež, dasi je župan in meščanstvo prosilo, da naj tega ne store.

Zdravnik z 96 ranami.

Neki list v Baslu priobčnje pogovor svojega urednika s francoskim višjim zdravnikom, ki je bil v bitki ranjen in se zdaj zdravi v bolnišnici Val de Grace. Vkljub velikim bolečinam, kajti zdravnikovo telo je ena sama velika rana, je sprejel urednika smehljaje, češ: „Kakor vidite, nisem umrl, pa nimam najmanjše želje umreti. Lahko rečem, da sem srečno ušel smrti. Pomislite: 96 uradno dognanih ran! Raztresene so po celem telesu; vsepovsod so mi zašili kožo. V resnici ne razumem, da sem še na tem svetu.“

„In vse te rane ste dobili obratni? vpraša urednik.“

„Vse obenem! Glejte, tako-le je bilo: Dne 30. avgusta sem se nahajal prav blizu vasi, kjer je bil boj najhujši. Zdelo se je, da je boj končan. Ranjencev ni bilo mnogo. Ko sem zadnjega obvezal, sem se napravljaj, da zajaham konja. V tem trenutku me med groznim bučanjem obda ogenj. Granata se je bila razletela nad mojo glavo. Moj ubogi konj je mrtev padel pod udarcem, jaz pa sem se, preluknjan kakor rešeto, zgrudil na tla. Moj ordonančni vojak, čeprav sam ranjen na nogah, me je postavil kvišku in me spravil dva kilometra daleč. Potem me je nekaj vojakov na nosilu iz križema položenih pušk neslo še pet kilometrov dalje, da sem dospel do ambulance. Nemogoče bi bilo, opisati vam bolečine, ki sem jih pretrpel na tej poti. Onesvestil sem se. Tako so me prenesli na kraj, kjer so mi potegnili iz mesa koščke granate. V mojo srečo ni bil ranjen noben važen organ. Res je, da sem deloma izgubil sluh, kajti na desni ne slišim več: moja glava je vsa zašita; leva roka je razmesarjena do kosti; stegno je preluknjano kakor goba. Tudi moje uboge noge so mnogo trpele in so vse tetovirane, pa prav nič umetniško; toda živ sem in to je glavno!“

Velika bitka na Francoskem.

„Daily News“ poročajo s severne Francije, da je mesto Arras pod silnimi boji na francoskem levem krilu močno trpelo. Vsak dan se vrše v okolici hudi boji. Dne 4. t. m. so vdrli Nemci v mesto, ko so pa 6. t. m. Francozi dobili močna ojačenja, so se zopet Francozi polastili mesta. V ulicah se je razvila besna bitka mož proti možu.

Po hudih poročilih iz Antwerpna se je zdelo francoskemu generalnemu štabu, — tako poročajo iz Zeneve, — potrebno, da drži francosko konjenico pri Arrasu. Artilerijski boj ki se je 10. oktobra brez uspeha za Francoze pri Wöwreju prekinil, se je danes (11. t. m.) nadaljeval. Položaj je za Nemce zelo ugoden.

Preko Berolina prihaja iz Curiha tudi poročilo, da pričakujejo Francozi v najkrajšem času nemški napad na Belfort.

Razen tega poročajo iz Pariza, da je priplulo pred več dnevi več nemških letalcev nad Compiegne ter vrglo več bomb v mesto. Mesto je začelo na več krajih goret, vendar se je posre-

čilo požar pogasiti. Obstreljevanje aeroplavov je bilo brezuspešno. Nemške aeroplane pričakujejo v kratkem zopet nad Parizom. Neki nemški aeroplan je judi res še tisti dan priplul nad najmočnejše obljudeno pariško predmestje St. Denis ter vrgel dve bombi.

Ruski vojni parnik uničen.

K.-B. Berlin, 13. oktobra (uradno.) Ena ruska pancerska križarica „Bajan“—razreda bila je dne 11. oktobra v Finskem morju potom torpedo-strela pogreznjena.

Namestnik admiralovega šefa Behuke.

* * *

W.-B. Berlin, 13. oktobra. Ruska uradna brzojavna agentura razširja sledeče poročilo o potopu ruske parne križarice:

Dne 11. oktobra ob 2. uri popoldne po ruskem času napadli so sovražni (nemški) pomorski čolni iz novega naši križarici „Bajan“ in „Palada“ ki ste bili v Vzhodnem morju na predstraži. Vkljub temu, da sta pričeli križarici takoj močni artiljerijski ogenj, posrečilo se je vendar nemškemu podmorskemu čolnu, da ustrelil torpedo proti parniku „Palada“. Na tem parniku nastala je razstrelba. Parnik potopil se je z vsem moštvom takoj v globočino.

„Palada“ bila je pancerska križarica za 8000 ton in imela je hitrost 22 morskih milj.

Boj v zraku.

K.-B. Paris, 12. oktobra zvečer. „Agence Havas“ poroča: Nemški letalni stroj („gobol“) vozil je danes ob 10. uri zjutraj čez Paris in je vrgel 6 bomb na mesto. Ena bomba je padla na severni kolodvor, drugih učinek ni znan. 5 francoskih letalnih strojev je brezuspešno zasledovalo nemškega „gobola.“ Francozi postavili so vse nove letalne stroje v službo, da bi take „globe“ v slučaju napadov uspešno zasledovali.

Vojska

divja in nikdo ne ve, kako dolgo bode trajala. V teh resnih časih kaže se pomen društva

„Rdeči križ,“

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vsej, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

žrtvujejo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!

Razno.

Smrt vohuna. Za špijone pozna vojno pravo le eno kazen — smrt. Brez procedure obvisi vohun na prvi veji, ali pa obleži zadet od par strelav ob bližnjem zidu. Smrt vohuna je najžalostnejša, pa tudi najpravičnejša kazen. Na rednik celjskega 87. pešpolka, ki se je te dni vrnil z bojišča pripoveduje o poginu izdajalca naslednjo pretresljivo dogodbo: Bil je v začetku meseca septembra. Naš bataljon je prišel v vasico, ki je bila popolnoma zapuščena, le v neki kolibici, v podstrešju smo steknili nekega starega možička. Imel je gotovo nad 80 let. Bil je ves siv, sključen, in zdelo se mi je, da ne bi mogel napraviti niti par korakov, tako je bil videti slab. Našli smo pa pri njem dve svetilki in dve steklenici. Eno steklenico je hitro vrgel od sebe, a drugo smo mu vzeli iz rok in

ga odvedli pred poveljnika — Komaj in komaj je prišel z mojo pomočjo starec do poveljnika, a tu ni odgovoril na nobeno vprašanje, niti čemu ste mu rabili svetiljki, niti kaj je bilo v steklenici, ki jo je vrgel od sebe, niti kaj je v oni, ki sem jo držal v rokah. Molčal je, kakor bi okamenel. Bil je očitno, da je imel svetilki za to, da bi bil dajal ž njima znamenja sovražniku, ki se je nahajal tik pred nami in s katerim smo se tudi spoprijeli prihodnje jutro, a treba je bilo še ugotoviti, kaj se nahaja v steklenici. Poveljnik je odmašil steklenico, ki je bila napolnjena z neko tekočino, poduhal in izpregovoril nato silno resno: „Strup! Ustrelite moža!“ — Mene je doletela žalostna dolžnost, da spravim izdajalca na oni svet. Prijel sem ga pod pazduho in ga popeljal proti zidu. Obenem pa sem pomignil štirim vojakom — bila sta dva Slovence in dva Italijana — ter jima rekel po italijansko, da me starec ni razumel, naj gredo za nama, in ko stopim od starca, naj pa ustrela. — Tako smo šli do zida, midva s starcem, ki sem ga vodil pod pazduho, spredaj, oni štirje pa, s pripravljenimi puškami, par korakov za nama. Ko sva prišla do zida, sem rekel starcu, naj se nekoliko nasloni ob zid, da se odpočije, in stopil sem par korakov v stran. Oni štirje vojaki so namerili puške, počilo je, kakor en strel, in starec se je zvrnil mrtev na tla. Tako se plačuje v vojni vohunstvo in izdajstvo.

Smrtna nesreča. V Ptujtu padel je 60letni zidar Juri Belšak pri delu iz strehe. Obležal je nezavesten. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je pa čez par dni umrl, ker mu je kri v možgane vdrla.

Francozi dobe zimsko perilo iz papirja. Japonska je poslala francoski vojni upravi poseben dar — velik parnik posebnega papirja, ki ga porabljajo na Japonskem za izgotavljanje zimskega perila. Ta papir je baje boljši kot najfinejše volneno perilo. Pri tem je tenak in lahak. Francoski vojaki bodo torej nosili po zimi srajce in spodnje hlače — iz papirja.

Posebno mesto za gališke begunce. „Narodni Politika“ poroča, da bodo za gališke begunce, ki so v velikem številu prišli tudi na Češko, zgradili blizu Chocna posebno mesto za 22.000 oseb. Graditi so že začeli in bo v petih tednih končano. Zgradili bodo 40 enonadstropnih hiš, od katerih bo vsaka 67 metrov dolga in 13 metrov široka. V vsaki hiši bo za 528 oseb prostora. Po tri hiše bodo imele skupno kuhinjo, v katerih se bo kuhalo za 1600 oseb. Glavna cesta bo široka 60 metrov, postranske ulice pa 10 metrov. Mesto dobi svojo posebno upravo, ki jo bo uredilo praško namestništvo. Razentega dobi mesto svojo šolo, bolnišnico, delavnice, skladišče živil, kopališče, električno razsvetlavo itd. Mesto se bo zgradilo na državne stroške, ravnotako bode država tudi preživljala begunce.

Velika Nedelja. Viničar Juri Liber v Hermancih služi že skoraj celo svoje življenje pri oskrbništvu visokega Nemškega viteškega reda. Zato posnemanja vredno postopanje se mu je podelila častna kolajna za 40letno, neprenehoma zvesto službovanje pri enem in istem gospodarju. Čestitamo!

Oklic.

Opazilo se je, da je kljub resnemu času v katerem živimo, pijanjevanje še vedno zelo razširjeno in da so gostilne opetovano pozorišča popivanja ki ne redko traja cele noči ter se večkrat končuje v krvavih pretepih.

Žalostne posledice take nerodnosti se kažejo ne samo v tem, da znižajo telesne storilne zmožnosti, kar jako škoduje posameznim in vsem udeležencem, marveč tudi v tem, da nezmiselno večkrat potratijo težko dobljeni in prisluženi denar. Pri tem zasluži posebno grajo dejstvo, da se celo svojcem k vojakom poklicanih rezervistov od države odkazane podpore v posameznih slučajih žrtvujejo hudobcu alkoholu.

Da je dolžnost oblasti grajane in zelo obzaložavanja vredne pojave z vsemi sredstvi zatirati, ni treba posebej naglašati. V prid omejitvi pijančevanja si nuja okrajno glavarstvo ukreniti, da krepko opozarja na določbe policijskega reda z dne 28. sept. 1858 in pri tem posebno povdarja, da je policijsko zaporno uro najstrožje držati torej je vse gostilne in točišča domačih vinskih pridelkov zapirati v mestnih in trških občinah zvečer ob 11. uri, v vseh drugih občinah pa najdalje zvečer ob 10. uri.

Občinskimi predstojnikom je strogo prepovedano, dovoliti, da bi bile gostilne odprte čez zaporno uro.

Nasprotno postopajoči občinski predstojniki bi se brezmišlostno poklicali na odgovor.

Glede stare izkušnje, da godba izdatno pospešuje obisk gostiln, usoja si okrajno glavarstvo nadalje ukreniti, da najstrožje prepove vsako godbo v gostilnah in točiščih domačih vinskih pridelkov. Torej je ne samo godba z godali vsake vrste, marveč tudi raba gramofonov, orkestrijonov in sličnih godbenih avtomatov po krčmah in točiščih domačih vinskih pridelkov za zdaj prepovedana. Proti onim osebam, ki bodo to prepoved prekorščili, za katere veljavne določbe se samoumevno ne smejo dajati nobena dovoljenja za godbo, se bode postopalo po § 11 ces. odr. z dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96 z globo od 2 do 200 K, ali z zaporom od 6 ur do 14 dni. Pri tem se prav posebno opozarja še na to, da imajo gostilničarji, postopajoči proti naredbam, ki imajo namen, pijančevanje omejiti, pričakovati kazensko odvzetje koncesije.

Občinskimi predstojništvom se s tem zaukazuje, ta ukaz nemudoma javno razglasiti in razglasitev zaporedoma vsako nedeljo in vsak praznik ponoviti.

Gostilničarje in točarje domačih vinskih pridelkov je o tem ukazu posebej obvestiti in jim zaukazati, prepoved godbe v gostilniških prostorih na steno pribiti.

Občinska predstojništva bodo imela nalogo čuvati, da se natančno drži zaporna ura in prepoved godbe ter pogosto nadzorujejo gostilne posebno po noči in da se dognane nerednosti nemudoma naznanijo ali najbližji orožniški postaji ali neposredno okrajnemu glavarstvu.

Orožniške postaje imajo tudi najstrožje nadzorovati vse prostore, kjer se točijo opojne pijače. Častiti župnijski uradi se silno prosijo, ta ukaz iz prižnice tudi oznaniti in delati z vso močjo na to, da se omeji obisk gostiln.

Okrajnemu glavarstvu se končno zdi potrebno, opozoriti na to, da se bo onim svojem rezervistov, katerim se je priznala podpora, brezmišlostno odvzela ta podpora, ako bi se podpisani vdali pijači, ne da bi se marljivo pečali z delom.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 17. oktobra v Brežicah (svinjski sejem); v Pristovi**, okr. Šmarje pri Jelšah.

Dne 19. oktobra v Podsedri**, okraj Kozje; pri Sv. Trojici**, okr. Sv. Lenart v Slov. Gor.; v Vojniku*, okr. Celje; v Mozirju**, okr. Gornji Grad; v Fischbachu*, okraj Birkfeld; v Wiesu**, okr. Ivnic; v Peggau**, okr. Frohnleiten; v Schöderju, okr. Murau.

Dne 20. oktobra v Radgoni*; v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Ptujju (konjski in govski sejem); v Gradcu (sejem z uporabno živino).

Dne 21. oktobra pri Sv. Petru pri Sv. Gorah**, okr. Kozje; v Sevnici**, v Gleichenbergu**, okr. Feldbach; v Judenburgu**, pri Mali Nedelji**, okr. Ljutomer; v Imenem (svinjski sejem), okr. Kozje; v Ptujju (svinjski sejem).

Dne 22. oktobra v Edlingu*, okr. Eisenz; na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem s klavno živino).

Dne 23. oktobra v Rogatcu (svinjski sejem); v Gradcu (sejem s klavno živino).

Dne 24. oktobra v Velenju**, okr. Šoštanj; v Brežicah (svinjski sejem); v Ernovžu*, okr. Lipnica; v Waldu*, okr. Mauntern.

Svaritev pred prodajo živine za slepo ceno.

Vkljub svarilu, katero je objavil osrednji odbor v št. 16 „Gospodarskega Glasnika“ z dne 16. avgusta 1914, glede prodaje živine za prenizke cene, prihajajo še nam prej kakor slej iz kmetijskih podružnic Spodnjega Štajerskega poročila, iz katerih z obzaložanjem posnamemo, da izvabljajo kmečkim poselitnikom konje in govedo brezvestni kupci za strahovito nizke cene. Kupci jim namreč natvezajo, da živine sploh ni mogoče prodati in da se živina sploh ne sme tirati v druge kraje. Iznova opozarjamo kmetovalce in kmetice, da taka prepoved sploh ne obstoji in da je v veljavi le omejena, prepoved goniti živino na sejme v druge okraje zaradi nevarnosti kuge na gobcu in parkljih.

Prodaja doma in odgon iz domačega hleva je popolnoma prost; cene živine pa rastejo z ozirom na potrebe vojne. Nikakor ni upravičeno, prodajati živino za slepo ceno! Pozor toraj na take goljufe in brezvestne barantače, ki bočejo z grdimi lažmi iz ubogega kmečkega trpina izvabiti živino! „Gosp. Glasnik.“

Cenjeni prijatelji!

Politični in gospodarski boji za kmete, obrtnike in delavce postajajo vedno hujši. Od vseh strani se pojavljajo nasprotniki. Vsled tega pa je tudi treba, da si vsakdo nabavi list, ki mu vedno in povsod služi in ki zagovarja ljudske pravice.

„Š t a j e r c“

je tak list, v vsakem oziru neustrašen in pogumen.

Vsak pravi prijatelj ljudstva

bode torej:

1. „Štajerčev“ naročnik

2. Zahteval v gostilnah, tobakarnah, kavarnah in brivnicah „Štajerca.“

3. Agitiral za „Štajerca.“

Obenem prosimo ob priliki nastopivšega novega polletja vse one, ki so z naročnino zastali, naj jo blagovolijo vpslati!

Vsi na delo za naš list!

Kmetovalci čuvajte svojo živino pred kugo na gobcu in parkljih!

Leti 1911 in 1912 sta vsem avstro-ogrskim kmetovalcem vsled uničujočih posledic kuge na gobcu in parkljih v najžalostnem spominu. Škoda, katero je povzročila ta najhujša kuga našim živinorejcem, je bila ogromna; strokovnjaki jo cenijo na 100 milijonov kron. Razvnetega so imeli kmetovalci veliko izgubo vsled tega, ker se je popolnoma ustavilo vsako izpeščevanje živine in se je večina živine, ki bi se sicer lahko razprodala čez poletje, moralo prerediti še skozi zimo.

Strokovnjaki cenijo škodo, katero je povzročila v omenjenem času kuga na gobcu in parkljih na Štajerskem, na 7 milijonov kron. To je ogromna svota, ki je zgubljena za naše kmetijstvo. Vkljub temu pa še je naša štajerska dežela — vsled posebno pazljivega veterinarne varstva — izmed vseh kronovin razmeroma najmanj prizadeta; kajti kuga je dosegla relativno najmanjše razširjanje. Z ozirom na to, da nam je grozila nevarnost zatrosenja iz Ogrskega in Hrvaškega, moglo se je to doseči le na ta način, da so kmečki krogi uradne navedbe s primernim razumevanjem sprejeli in so se kmetovalci potrudili, na uspešen način izvesti jim priporočene navedbe.

Ker nam sedaj iznova grozi nevarnost zatrosenja kuge, smatramo se dolžne, opozoriti naše kmetovalce na veliko nevarnost in upamo, da bodo vse ukrenili v svojo lastno korist, da se obvarujejo občutne škode in

izgub, ki nastopijo kot posledica te kuge. V začetku leta je bilo na Ogrskem 1500 gospodarstev okuženih; do sredi meseca aprila se je število znižalo na 300. Od tega časa naprej pa se je kuga zopet teden za tednom razširila na okroglo 500 gospodarstev in je sedaj po izkazu z dne 15. julija na Ogrskem 1400 občin in čez 8000 gospodarstev okuženih. Medtem se je pojavila kuga tudi na Hrvaškem in v 3 okrajih (komitatih). Primerno gibanju živinskega prometa, razširja se kuga — kar je naravno — od vzhoda proti zahodu, toraj v prvi vrsti tudi proti štajerski deželi in ogroža od dne do dne v zmiraj večji meri naše meje. Razvnetega se razširja zmiraj bolj in bolj ta živinska kužna bolezen tudi v našima severnima sosednima deželama, na Zgornjem in Nižnjem Avstrijskem. Tudi Šlezije se je polastila, ne glede na Galicijo, kjer se je že nekaj časa kuga ogromno razširila. Nevarnost zanesenja te kužne bolezni je toraj velika in mnogotranska in pričakujemo lahko le tedaj, da bomo odvrnili splošno okuženje le pri največji pazljivosti in sodelovanju kmetovalcev s poklicanimi činitelji. Pred vsem je dolžnost vsakega kmetovalca in vsakega živinorejca, da posveti zdravju svoje živine največjo pozornost in nemudoma naznani vsako sumljivo obolenje, da se potem lahko brez odloga ukrenejo za vsak slučaj potrebne navedbe. Ne manj važno pa je, da pazijo za svojo živinco skrbni gospodarji zlasti na početje živinskih barantačev in nemudoma naznanijo oblastim morebitne nerednosti in protikončnosti prekupcev glede kuge, ter pazijo na to, da se prepusti le prostemu prometu iz drugih dežel prignana ali dovožena živina še le po sedemdnevnem zaporu.

Nadalje moramo v lastnem interesu kmetovalcev svariti, naj opustijo tako dolgo, dokler obstoji nevarnost zanesenja kuge, prigon živine na sejme izven mej okraja in priženejo na sejme tržno živino le iz domačega okraja.

Podružnicah c. k. kmetijske družbe, živinorejskim in bikorejskim združenjem pa moramo priporočiti, naj nemudoma stopijo v dogovor z najbližjimi državnimi in deželnimi živinodravnikmi in potem na podlagi njihovih nasvetov v okolišu podružnice oziroma zadruge ukrenejo vse, kar je potrebno, da se čim mogoče zabrani zatrosenje kuge. Generalni tajnik J u v a n.

(Gosp. glasnik.)

Zadnji telegrami.

(C. k. kor. in brz. urad.)

Nemška zmaga nad Rusi.

K. B. Berlin, 15. oktobra. — Na vzhodu je ruski, z velikimi močmi poskušeni napad na vzhodno Prusko smatrati za odbitega.

Napad naših (nemških) na Poljskem rama ob rami z avstro-ogrsko armado se borečih vojakov napreduje. Rusi so poskusili s 8 armadnimi zbori napad iz linije Iwngorod-Varšava; ali bili so na celi črti pod težkimi izgubami z Rusi nazaj vrženi.

Nemški vojaki pred Varšavo.

Glasom uradnih poročil stojijo nemški vojaki že pred najmočnejšo rusko trdnjavo Varšavo.

Antwerpen.

Wolf biro poroča, da so Nemci pri Antwerpnu vjeli 4000 do 5000 sovražnikov. Mnogo belgijskih vojakov je obleklo civilno obleko. Okoli 20.000 Belgijcev in 2.000 Angležev stopilo je na holandsko ozemlje in bilo tam razoroženo. Nemcem padlo je nadalje v roke najmanj 500 kanonov in veličanska množina drugega orožja, mnogo lokomotiv, 4 milijone kil žita, za 10 milijonov volne, mnogo živine itd.

Oporoča romunskega kralja Karla.

K. B. Bukarešta, 11. oktobra. Oporoča kralja Karla je pisana svojeručno in datirana z dne 26. februarja 1899. Pridejan ji je dostavek z dne 27. decembra 1911. V uvodu naglašja kralj, da čuti dolžnost, ker je že dopolnil 60. leto, da napravi svojo poslednjo voljo. Njegovo življenje je tako tesno spojeno z ljubljeno deželo, da želi, da bi tudi po njegovi smrti imela domovina dokazati njegove ljubezni. Kljub zaprekam, ki so se pojavljale — poudarja pokojnik v svoji oporoči — kljub najhujšim napadom na mojo osebo, sem stopal brez bojazni naprej po poti pravice, zapujoč v boga in v zvestobo svojega naroda. Posrečilo se mi je, da sem osnoval ob izlivu Donave v Črno morje državo z dobro armado in z vsemi potrebnimi pripomočki,